

بررسی نقش شهر هوشمند در توسعه شهری منطقه ای

(نمونه مورد مطالعه شهر جدید هشتگرد)

فاطمه عزیزی^۱

چکیده:

آنچه یک شهر را به سمت هوشمندی پیش می برد، صرفاً استفاده از ابزار الکترونیک و سیستم ارتباطاتی آن شهر نیست؛ بلکه نحوه برنامه ریزی و استفاده از این ابزار در جهت ارتقای سطح کیفی زندگی شهروندان یک شهر است. ترکیب فناوری اطلاعات و ارتباطات با برنامه ریزی شهری، تئوری شهر هوشمند را مطرح میکند. اما آنچه که در توسعه زیرساخت و ایجاد چنین شهری نقش سازنده دارد، مدیریت خوب شهری است. شهرداری شهر جدید هشتگرد علیرغم صرف هزینه بسیار در اجرای فناوری های جدید به دلیل اینکه ساختار مدیریت و برنامه ریزی مناسبی برای انتخاب فناوری و نحوه اجرای آن ندارد موفقیت چندانی به دست نیاورده و نتوانسته است گام های اولیه بسوی ایجاد یک شهر هوشمند را بردارد. هدف از این پژوهش شناسایی شاخص های موثر مدیریت شهری در ایجاد شهر هوشمند به عنوان یک تئوری جدید و سنجش اولویت و تأثیر این شاخص ها میباشد. برای شناسایی شاخص های اصلی، روش تحلیل سلسله مراتبی مبتنی بر نظر ۱۰ خبره از کارشناسان شهرداری شهر جدید هشتگرد بکار گرفته شده که با بکارگیری مدل AHP منجر به شناسایی ۸ شاخص اصلی شده است. شاخص های شفافیت، پاسخگویی، اثربخشی، مسئولیت پذیری، قانون مندی، مشارکت، اجماع گرایی و عدالت جزء ۸ شاخصی هستند که وزن بالایی نسبت به سایر شاخص ها دارند (بالا تر از ۰,۲).

واژه های کلیدی: شاخص های موثر مدیریت شهری، شهر هوشمند، شهر جدید هشتگرد، تحلیل سلسله مراتبی

^۱ کارشناس ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکزی